

Jaargang 4 nr 2

Corso & Courant²⁰²⁴

www.corsoenco.nl

In gesprek met Nicky Kwak

‘We hebben met z’n allen één doel: de wagens zo goed mogelijk in de bloemen krijgen!’

Mijn eerste corsowagen met Michael de Roos

“Mama, mama, HELP!
Ik ben bang. Er ligt
een monster onder
mijn bed!”

Corso & Co²⁰⁰¹
www.corsoenco.nl

zoekt dahliaveld voor 2026!

Colofon

De corso&courant is een uitgave van stichting Corso&Co. Oplage; 100 exemplaren.

Eindredacteur

Marco Wolters

Teksten

Evvy ten Hagen
Youri Riggelink
Michael de Roos
Wendy Venhorst
Jaap Wansink
Alex Wensink
Marco Wolters
Steffi Zwiers

Foto's

Robert de Jong
Jan Ruland van den Brink
Sjaak Visser

Diverse foto's bij artikelen

Nicky Kwak
Youri Riggelink
Marco Wolters
Jaap Wansink
en anderen

Met speciale dank aan

Nicky Kwak

Bezoekadres

Corsohal
Kastanjelaan 94
Winterswijk

Secretariaat

Stichting Corso&Co
Zonnebrink 122
7101 NC Winterswijk

info@corsoenco.nl

Voorwoord

door Jaap Wansink

Het is verkiezingstijd, aan de andere kant van de oceaan mogen onze mede-wereldbewoners in het Amerikaanse paradijs opnieuw een van de machtigste personen ter wereld verkiezen. En uit alle berichtgevingen, die ook ons kleine landje bereiken, blijkt dat het een gekkenhuis is. Allereerst kun je je afvragen hoe het in vredesnaam mogelijk is dat een land met een slordige 350 miljoen inwoners het de laatste jaren niet voor elkaar lijkt te krijgen om ook maar enigszins een kandidaat op te hoesten met logisch denkvermogen, empathie en gewoon gezond boerenverstand.

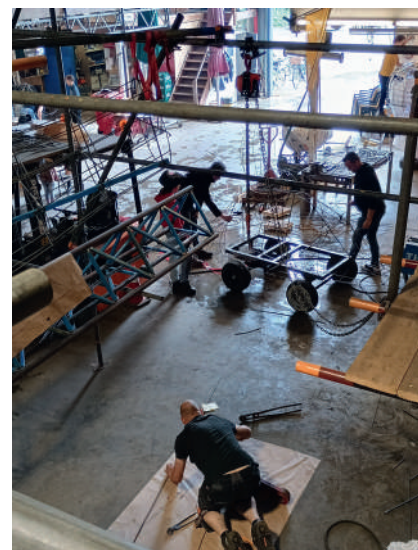
Vervolgens grijpen die beste kandidaten en hun promotieteams ook werkelijk waar iedere mogelijkheid en mediamoment aan om de ander het leven zuur te maken. Je zou bijna gaan denken dat de enige manier om nog iets te bereiken in de wereld, over de rug – of ten koste van – een ander is.

En niet alleen de kandidaten zelf proberen elke mogelijkheid aan te grijpen om de uitkomst naar hun hand te zetten. Diverse wereldsterren en invloedrijke mensen spreken hun steun uit voor een bepaalde kandidaat en gebruiken hun omvangrijke netwerk om zieltjes te winnen. Onlangs nog voegde techgigant Elon Musk zich bij de aanhangers van team Trump. Hij geeft dagelijks een miljoen dollar weg aan Amerikanen die zich registreren als kiezer en steekt ook niet onder stoelen of banken dat hij zelf fervent aanhanger is van Trump. Of dit wettelijk ook toegestaan is, wordt nog over gedebatteerd. Maar Musk zal zich met zijn peperdure advocaten ongetwijfeld onaantastbaar wanen, evenals Trump vaak doet. Schijnbaar is alles te koop.

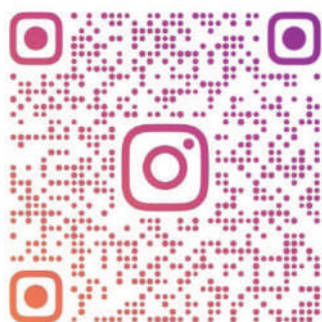
Enfin het is niet alleen verkiezingstijd in de USA, het najaar is traditiegetrouw ook de periode waarin corsogroepen zich oriënteren op hun nieuwe ontwerp voor het corso van het komende jaar. Dagelijks zie ik op het moment op social media de oproepen van vele corsogroepen uit het land voorbij komen met de uitvraag naar ontwerpen of ontwerpers.

Corsogroepen die hun ontwerp kiezen doen dit uiteraard allemaal op hun eigen manier en ook bij ons zitten we op dit moment middenin dat proces. Dit jaar met meer ruimte om over de aangedragen ideeën te sparren, doordat we met de hele groep samen een sparsessie houden over de ontwerprichtingen. Laten we hopen dat dit niet net zo'n poppenkast wordt als in Amerika en we het tellen van de stemmen ook wat eenvoudiger kunnen houden.

Als we als corsogemeenschap overigens ergens echt goed in zijn, dan is het laten zien dat samenwerking key is en je met samenwerken niet alleen meer plezier hebt, maar uiteindelijk ook het verste komt in het leven. Laten we er dit jaar weer een mooi jaar van maken met z'n allen, opdat ze er in Amerika nog wat van mogen leren.

Inhoudsopgave

CORSOENCO

CORSOENCO

Colofon en Voorwoord	2
Inhoudsopgave	3
Van de bestuurstafel	4
In gesprek met	5-7
Met dank aan	8-9
Corso&Cotertjes	10
Corso&Coters	11
Een foto zegt meer ..	12-13
Rewind & Fast Forward	14
Corso&Counting	15
Borrelpraot	16-17
Mijn eerste corsowagen	18-19
Merchandise	20-21
Verhalen uit de oude doos	22-23
Uw steentje bijdragen?	24

Van de bestuurstafel

door Youri Riggelink

Algemeen

In september 2024 is door de Copiloten, het ontwerpteam en het bestuur geëvalueerd. De lering uit deze evaluaties is meegenomen naar de groepsevaluatie die is gehouden op 19 oktober waar een groep van 15 personen bij aanwezig was. Er wordt in algehele zin positief terug gekeken op afgelopen bouwjaar.

Organisatie eenheden:

Zowel binnen het bestuur als bij de Copiloten zullen geen grote wijzigingen plaatsvinden. Iedereen is voornemens volgend jaar zijn rol wederom te vervullen. Wel wordt de functie van 2e penningmeester opgeheven. Dit houdt in dat er een 3 koppig bestuur zal zitten met ieder zijn eigen functie: Marco als secretaris, Youri als penningmeester en Jaap als voorzitter. Bij de Copiloten is de wens uitgesproken nog één persoon toe te voegen in de nabije toekomst.

Community:

Het "bouwers, ondersteunend bouwers en vrienden van" verhaal dat een paar jaar geleden in gang gezet is, wordt dit najaar verder opgepakt en daarmee wordt de volgende fase in gang gezet met de focus op communicatie. In het najaar van 2024 gaan we gebruik maken van een "nieuwe" feature binnen WhatsApp: de Corso&Community. Een Whatsapp community is een collectie van Whatsapp groepen die samengevoegd zijn op één plek. Daarbij kun je zelf de keuze maken aan welke groep(en) je wilt deelnemen. Zo bepaal je zelf van welke groep je informatie wilt ontvangen en kunnen wij doelgericht informatie verstrekken. De community bevat een algemene "aankondigingen" groep, waarin berichten – gericht aan de gehele community – te delen zijn. De aankondigingen groep is een leesrechten chat met als hoofddoel om informatie te verstrekken. De community is nu in de testfase en zal in het najaar van 2024 uitgerold worden. Marco is hier lead in. Informatie over het gebruik van deze community zal ter zijner tijd verstrekt worden.

Bouwlocatie:

Na de update van afgelopen voorjaar is voor zover ons bekend nog geen nieuwe informatie over een mogelijk nieuwe bouwlocatie te melden. De werkgroep vanuit Vereniging Volksfeest is hiermee bezig. Op de achtergrond hebben wij als bestuur ook de verschillende scenario's besproken. Wij zijn van mening dat we voor onszelf de verschillende scenario's verder uit moeten werken om beter inzichtelijk te krijgen wat onze mogelijkheden zijn, mocht er geen nieuwe bouwlocatie gevonden worden. Daarom zullen wij intern ook de werkgroep "Nieuwe bouwlocatie" opzetten.

Land:

De verhuizing van ons land afgelopen voorjaar en de nieuw ingeslagen weg bevalen erg goed. Ondanks de enorme hoeveelheid neerslag en daarmee een derving van 25% van onze knollen

hebben wij goede opbrengsten met hogere kwaliteit bloemen gehad dit jaar. Als gevolg levert dit een positief resultaat op het land op. De wens is uitgesproken om het land weer wat te laten groeien in de toekomst. We zullen dit doen met stappen van 30% per jaar. Dat houdt in dat wederom een grote hoeveelheid knollen aangekocht worden en wij hopen daarmee komend voorjaar rond de 13.000 knollen te potten.

Deze knollen potten wij in 2025 wederom op het stuk grond aan de Huppelseweg. Wij zullen dan verhuizen naar de punt van het veld. Voor het jaar 2026 zijn wij dringend opzoek naar een nieuw stuk grond waarop wij de dahlia's kunnen verbouwen. Daarom de oproep voor een stuk van om en nabij 4000 m2 oftewel 0,4 hectare. Weet je iets, iemand of denk je een mogelijkheid te zien, laat het dan vooral weten bij iemand van de landploeg of het bestuur.

In gesprek met

Nicky Kwak

door Wendy Venhorst

Foto's: Robert de Jong, Jan Ruland van den Brink en Nicky Kwak

‘Eigenlijk ben ik knettergek!’

Nicky Kwak (40) uit Winterswijk werkt al 25 jaar in de akkerbouw, waarvan 10 jaar bij een grote pootgoedteler. In zijn vrije tijd beheert hij het dahliaveld van Bloemwal en is hij een enthousiast dahliateler. Zo enthousiast dat veel corsogroepen hem inmiddels weten te vinden voor advies en voor de inkoop van knollen. “Ik heb er gelukkig veel plezier in, maar eigenlijk ben ik knettergek!”

Hoe ben je met de dahliateelt in aanraking gekomen?

“Ik ben met het bloemencorso opgegroeid. Mijn ouders bouwden ieder jaar een wagen en als klein jongetje ga je daarin mee. Toen ik een jaar of twaalf was stopte de groep van mijn ouders, waarna we bij Bloemwal terechtkwamen. Een paar jaar later was het onzeker of Bloemwal met het dahliaveld verder wilde gaan. Ik zei toen: ‘Ik ben wel een beetje een boertje, ik wil dat wel op me nemen.’ Het leek me als klein jochie wel wat om op de trekker te rijden. Hierdoor was ik al vanaf mijn veertiende bij het dahliaveld betrokken. In het begin deed

ik dat nog samen met een paar oude mannen, maar sinds vijf jaar doe ik de leiding alleen.”

Wat is belangrijk bij de teelt van dahlia's?

“Er zijn bijna 600 erkende dahliasoorten; daarvan worden er maar zo'n 30 tot 35 in de corsowereld gebruikt. De rest van de bloemen is te groot of te klein of bijvoorbeeld meerkleurig, waardoor ze niet geschikt zijn. Wij zoeken juist die soorten die mooi op de wagens te verwerken zijn. Ik ben daarbij altijd op zoek naar nieuwe soorten en andere manieren van bewaren, om nog mooi-

ere en betere bloemen te krijgen. Ook ben ik bezig met bladbemesting, om ervoor te zorgen dat de gewassen gezond blijven en meer bloemen geven. We telen de dahlia's overigens zonder chemie; we spuiten af en toe alleen tegen onkruid. Ook gebruiken we bijna geen kunstmest. Dat is voor mij geen streven op zich, maar als het zonder chemie en kunstmest kan, waarom zou je dat dan niet doen? Bovendien levert het mooiere en gezondere gewassen op. De laatste tien tot vijftien jaar hebben we daar grote stappen in gezet; onze gewassen zijn echt beter geworden.”

‘Ik ben wel een beetje een boertje’

‘We hebben met z’n allen één doel: de wagens zo goed mogelijk in de bloemen krijgen!’

Afgelopen jaar hebben Bloemwal, Corso&Co & De Genieters voor het eerst samen op één stuk grond van 1,5 hectare dahlia's geteeld. Hoe kijk je hier op terug?

“Ik vond het heel leuk; het was ook mijn initiatief. Ons veld, dat voor mijn huis ligt, is groot genoeg en de andere corsogroepen zaten al lang op hetzelfde stuk grond. Hierdoor heb je vaak meer problemen met ziekten, plagen en schimmels, waardoor de opbrengsten teruglopen. En zeker afgelopen crisisjaar – waarin verschillende corso's in dezelfde week plaatsvonden – was het belangrijk om zelf voldoende bloemen te hebben.”

Heeft het telen naast andere groepen nieuwe inzichten gebracht?

“Dat is altijd leerzaam. Tijdens mijn werk zit ik veel in Lichtenvoorde, Rekken en Beltrum en als ik het kan redden, rij ik altijd even langs een paar dahlia-velden om te kijken hoe alles erbij staat. Dat is heel leerzaam. Maar ook op ons eigen veld zag ik leuke dingen. Zo hebben wij wel tegen onkruid gespoten, terwijl Corso&Co dat niet heeft gedaan, terwijl hun opkomst mooier was dan de onze. Wij overwegen nu ook om volgend jaar niet tegen onkruid te spuiten. Daarnaast is het leuk om te zien dat iedereen zijn eigen planning heeft. Het kwam soms voor dat ze bij een andere groep ineens met veel mensen aan het werk waren, terwijl ik er in mijn eentje stond. En een volgende keer was dat weer andersom. Iedereen heeft zo z'n eigen werkwijze.”

Is er onderling geen concurrentie?

“Dat valt heel erg mee. Waar het vroeger meer clubjes op zich waren, zie je dat er tegenwoordig meer informatie wordt gedeeld en meer wordt samengewerkt. De mensen die de velden beheren zijn over het algemeen ook wat jonger. Mensen mogen ook gerust bij mij komen kijken; dat vind ik juist leuk. Uiteindelijk hebben we met z'n allen één gemeenschappelijk doel: de wagens zo goed mogelijk in de bloemen krijgen!”

Hoe belangrijk is jouw rol bij de inkoop van de dahlia's?

“Ik verzorg al jaren de inkoop van de knollen voor een aantal groepen. En dat zijn er steeds meer geworden. Vorig najaar heb ik zelfs een trailer vol met knollen vanuit Zundert hiernaartoe laten komen. En ook dit jaar staat er weer een trailer in aanvraag voor acht corsogroepen. De groepen geven aan wat ze willen en ik kijk vervolgens waar ik het krijgen kan. Ik koop zowel tweedehands knollen als nieuwe knollen. Sommige

verenigingen gebruiken de knollen tien jaar. Bij ons gaan ze na twee tot drie jaar weg. Daarmee blijven je planten gezonder. Niet alle soorten zijn even gevoelig voor ziekten en plagen. Maar om mooie gewassen te houden, moet je de planten niet te oud laten worden.”

Die inkoop klinkt best als een flinke klus!

“Dat is het ook. Wat dat betreft ben ik wel een beetje doorgeslagen. Ik maak er ook geen winst op; het is allemaal

hobby. Af en toe denk ik: ik ben eigenlijk knettergek, 'het kost mien zoveel tied'. Gelukkig helpt er een grote groep mensen met poten en rooien. En zolang mijn inzet wordt gewaardeerd, vind ik het ook heel leuk om te doen!"

Kopen andere corsoplaatsen ook gezamenlijk in?

"Ja, dit wordt wel in meer plaatsen gedaan. Zo worden er in Lichtenvoorde ook grootschalig knollen ingekocht en onder de groepen verdeeld. Er zijn overigens ook twee corsogroepen uit Lichtenvoorde die de knollen bij mij halen. Ik heb er nooit reclame voor gemaakt, maar het spreekt zich toch rond."

Sinds juni 2024 zit je in de bloemencommissie. Waar wil je je binnen deze commissie op focussen?

"Ik heb vanaf het begin gezegd dat ik me niet ga bemoeien met de bloemenlijsten, omdat ik bij een corsogroep betrokken ben. Wat voor mij belangrijk is, is dat wij als commissie goede contacten onderhouden met de leveranciers. Ik richt me dan ook meer op de levering van de knollen, omdat ik dat al veel doe. Bovendien heb ik goede contacten met de telers en met andere corsoplaatsen."

Welke kansen zie je binnen de bloemencommissie?

"Het Winterswijkse corso is heel divers. De meeste corso's hebben alleen grote wagens; hier zie je ze van klein tot groot. Een groot pluspunt is ook dat het corso gratis is en daarmee laagdrempelig. Na-deel is dat er zoveel groepen zijn, met name kleine(re) groepen, die zelf geen bloemen telen. Er zijn maar 8 corsogroepen die dahlia's telen en afgelopen jaar

hadden we 48 groepen. Zeker als je kijkt naar het aantal corso's dat eind augustus wordt gehouden, is dat wel een zwakte. Daarom moeten wij ervoor zorgen dat we de velden goed in conditie houden, zodat we een betere productie krijgen en de kosten in de hand kunnen houden. Zeker ook omdat het aantal knollen dat landelijk wordt geplant, ieder jaar afneemt. Hoe meer bloemen van onze eigen velden komen, hoe zekerder we ervan kunnen zijn dat ons corso blijft bestaan!"

'Onze gewassen zijn echt beter geworden'

Met dank aan:

Westerhof kaasspecialist

DE REVOLUTIE
LOUNGE DINNER DANCE

Switch

Rademaker
vleesgroothandel

JUMBO

lageschaar
vaste planten

**Maatschap
Schreurs**

BIJ Peter

AGRO SERVICE WINTERSWIJK
LAND- EN TUINBOUW MECHANISATIE

Bestwelhandig.nl

Schuurbanden Industrie Winterswijk b.v.

Corso&Co wil haar sponsors en donateurs langs deze weg enorm bedanken voor hun betrokkenheid en steun. De bijdrage van jullie, als bedrijf of in persoon, maakt het voor ons mogelijk om elk jaar weer indrukwekkende corsowagens op straat te zetten.

Ook sponsor worden? Neem een kijkje op het achterblad.

Corso & Cotertjes

door Steffi Zwiers

In maart gingen we met zijn alle bowlen en mocht je je ontwerp inleveren. Bij ons is het raketchup geworden die Jelle had ontworpen. Daarna gingen we in mei samen met de meeste cotertjes bloembollen in de grond doen. Zo leren we wat we later allemaal moeten doen om een mooie wagen te maken.

De vaders begonnen met het bouwen van de wagen. Toen ze klaar waren mochten de grotere meiden de eerste laag met kranten beplakken. Bij de laatste lagen mochten de jongere kinderen ook helpen met plakken.

Op schnitzelzaterdag gingen we de wagen verven in de kleuren van de bloemen die erop kwamen en was de plakweek begonnen. We gingen zelf onze

bloemen konten, de wagen inlijmen en de bloemen lijmen. Dit deden we samen in de lijmstraat. Daar mochten we omstebeurten zelf lijmen.

Het lijm moest even drogen dus gingen wij even naar de speeltuin. Toen de lijm was opgedroogd en alle kinderen er waren, gingen we beginnen met de bloemen op de wagen te plakken.

De dag erna was het eindelijk zover, we gingen lopen met de wagen, we moesten super vroeg opstaan om ons klaar te maken. Toen iedereen er was, maakten we een mooie foto. De meisjes hadden holografische pakken aan en gingen op de ketchup song dansen, de jongens hadden astronauten pakken aan en mochten de wagen besturen.

Toen was het tijd om te gaan lopen. Wij zagen veel mensen die we kenden en zwaaiden en dansten de hele weg. In de avond gingen we in de grote tent naar de prijsuitreiking, wij hebben dit jaar de 7de plek behaald met onze wagen. We waren super blij. Nu zijn we weer een ander ontwerp voor volgend jaar aan het bedenken.

"Wij zijn de Cotertjes"

Corso&Coters

door Evy ten Hagen

Wij hebben met de Corso&Coters dit jaar de wagen "monster onder mijn bed" gemaakt. Vanaf het moment dat we alleen nog maar een onderstel hadden konden de kinderen allemaal al helpen door bijvoorbeeld staal te buigen of te lassen. Iedereen vond dit leuk om te doen. Toen dit allemaal klaar was konden we beginnen met papier plakken. Hier kregen alle kinderen goeie hulp van de volwassenen die er ook bij liepen. Hierdoor zat de wagen strak in het papier. Na het papier plakken mocht er worden geschilderd. Met het schilderen hadden alle kinderen veel plezier. Er zat misschien wel meer verf op de kinderen dan op de wagen zelf. Dat is uiteindelijk ook helemaal goed gekomen.

Op het moment dat de bloemen geplakt mochten worden was iedereen heel enthousiast. Iedere keer in kleine groepjes werden er bloemen op de wagen geplakt. De groepjes kregen ook instructie van volwassenen zodat het er extra strak uitziet. Toen de laatste nacht de allerlaatste bloem erop zat ging iedereen snel naar huis. De volgende ochtend moesten ze namelijk heel vroeg weer bij de hal zijn. Vanuit daar liepen de kinderen met de wagen naar de plek waar de wagens verzameld worden. Toen de optocht

eenmaal was begonnen, zat iedereen helemaal in zijn rol. Jim moest doen alsof hij bang was en alle andere kinderen die erbij liepen deden het ook heel goed. Met de prijsuitreiking was iedereen heel gespannen. Uiteindelijk zijn we 3e geworden in de C-categorie en hebben we de kinderjury prijs gewonnen! Al met al dus een geslaagd corso voor de Coters.

Een foto zegt meer..

Rewind & Fast Forward

door Alex Wensink

Rewind:

Na een maandje herfstslaap zijn we alweer begonnen met het nieuwe bouwjaar. De constructie van de oude wagen wordt afgebroken en er wordt nagedacht over een nieuw ontwerp voor komend jaar. Een goed moment om even terug te kijken op de bouw van 'Lampionfestijn'.

Na de maquette presentatie en het bouwers-overleg konden we echt beginnen met bouwen. Deze wagen was super geschikt om op te delen in allemaal kleine projecten. Zo kon iedereen aan het werk met z'n eigen stukje. Er werd gestart met het maken van hoofden, schoenen en de cirkels voor de benen en rug van de man. Voor het eerst werden de hoofden compleet van staal gemaakt. Best spannend. Hoe komen ze eruit te zien als het papier eromheen zit? Midden april kwam het antwoord op deze vraag toen het hoofd van de man z'n eerste laag papier kreeg.

Ondertussen werd er bij de andere projecten ook lekker doorgewerkt. Er stond een basis voor de rug van 30x30 kokers en benen en schoenen van de man stonden klaar om op hun plek gehangen te

worden. De spanbandjes kwamen tevoorschijn om het spul op z'n plek te houden, waarna de benen werden voorzien van constructie. Nadat de man een broek aangetrokken had gekregen, konden de papierplakkers ook beginnen.

Een bloemen tekort was voorspeld dit jaar, doordat we tegelijk waren met Zundert & Beltrum. Helaas hielp de vele regen ook niet mee. Dus moest nagedacht worden over alternatieve materialen. Bijvoorbeeld Shaun het schaap van echte schapenwol en 'Wat nou als we opa echte wollen sokken geven?' Nou zo gezegd, zo gedaan. 2 lappen van 80x190 cm, gebreid met bezemstelen. Wow!

De vormgeving ging ook hard verder. Inmiddels lagen de losse onderdelen voor de hele wagen klaar. Deze konden op positie verbonden worden en in het papier gezet worden, zodat de wagen ready was om naar buiten te gaan. Er was zelfs tijd om – één dag voordat de wagen naar buiten zou gaan – het bloemencorso in Sint-jansklooster te kijken.

De laatste aanpassingen werden gedaan, details aangebracht en de wagen werd geleverd. Nu de plakweek dichterbij kwam begon de chaos toe te nemen en

kwam het slaapgebrek weer om de hoek kijken. Ondanks een porto die uitviel en een boom en een paaltje die in de weg stonden (want aan de grootte van de wagen kan het toch niet liggen?), hebben we een fantastisch bloemencorso gereden met een bak van een wagen, waar we veel van hebben geleerd. Trots!

Corso&Counting

door Youri Riggelink

In deze rubriek is ruimte voor de cijfers achter het corso. Voor de echte statistici onder ons een moment om de dagdromen van Pythagoras heel even naar de achtergrond te verdrijven onder het daverende geweld van de cijfers achter onze corsogroep, wagens en ons dahliaveld.

Wij zijn Corso&Co. **1** stichting, **3** wagens. Wat komt daar nu allemaal bij kijken en welke statistieken komen daar uit voort? We duiken er eens in en gaan kriskras door wat cijfers heen.

Tot op heden hebben er dit jaar **22** vergaderingen plaatsgevonden. **3** van deze vergaderingen deden zich voor met de optochtcommissie van Vereeniging volksfeest, **4** met de Copiloten, **3** met het ontwerpteam en nog eens **12** met het bestuur.

Deze vergaderingen resulteerde in een plan en vanaf januari zijn er **96** bouwmomenten geweest. **75** hiervan waren enkel de avonduren, **13** keer op de zaterdag en **3** maal op zondag. Dan hebben we nog de **5** plakweekdagen; **4** daarvan staan in het teken van afwerken, de **5e** is sloopmaandag. Theoretisch gezien zou je, als je elk bouwmoment aanwezig zou zijn geweest, **±430** uur in de wagen gestopt kunnen hebben. Omgerekend zijn dat bijna **18** volledige dagen van **24** uur oftewel: meer dan **2,5** week. Voor het gros van het volk is dit al meer dan genoeg, echter bestaan er uitzonderingen die hier nog een schepje bovenop doen doordat ze hun volledige zomervakantie in de corsohal spenderen in de maand augustus.

Op die bouwmomenten hebben we alles behalve stil gezeten. Verdeeld over de **3** wagens hebben we **1** rol **Ø4, 600** lengtes **Ø6** en **75** lengtes **Ø10** gebruikt. Bij

elkaar opgeteld is dit bijna **4,8** kilometer draadstaal wat gelijk staat aan het gewicht van **1210** kilo. Samen met nog wat ander afvalstaal, wat we door het jaar heen verzameld en ingeleverd hebben, komt dit neer op een gewicht van **2493** kilo aan oud ijzer.

Voor het verwerken van al dat staal hebben we met onze **3** lasapparaten zo'n **150** liter lasgas en **10,2** kilometer lasdraad gebruikt. Al deze vorm, die samen **326,25 m²** bevatte, moest vervolgens in **8** lagen papier. Dat komt neer op **2610 m²** papier dat geplakt is met **27** kilo behanglijmpoeder. Omgerekend naar A4'tjes zijn dat **41.760** vellen papier. In de afwerking hebben wij door dat papier **97.500** spijkers met bloemen geprikt en daarnaast **28,5 m²** berkenschors en **40 m²** gras verwerkt. Daarbij hebben wij **48** bussen spuitlijm en **60** liter strijklijm gebruikt. De haren van het meisje bestonden puur uit jute touw. Hiervoor is **7,5** kilometer touw gebruikt.

Op ons dahliaveld hebben we afgelopen voorjaar **10.880** knollen gepoot. Hiervan zijn er **7735** daadwerkelijk opgekomen. Dit heeft, inclusief kaalpluk voor de composthoop, verdeeld over **11** plukmomenten, geresulteerd in een totaal opbrengst van **±240.000** dahlia's. Onze dahlia's waren daarmee te zien in **16** verschillende corso's door heel Nederland.

In de boekhouding zijn er ook wat interessante cijfers te vinden. Zo zijn er **128** facturen/bonnetjes binnengekomen en is **83** keer een bedrag overgemaakt naar de Corso&Co bankrekening. We hebben **6** bloemetjes laten bezorgen en **7** kaartjes op de bus gedaan. **17** keer zijn we naar de Jumbo geweest waarvan **5** keer met een aanhangwagen. Daarover verdeeld hebben we **154** krat bier meegenomen waarvan **14** alcohol vrij.

Online is er ook een hoop data te vinden. Voor mij zijn dit jaar **14** verschillende groepsapps actief geweest met betrekking tot het corso. In de algemene Corso&Co app zijn **226** media bestanden gedeeld en op onze **2** socialmedia kanalen hebben wij in totaal **78** keer iets geplaatst. **45** keer hebben wij iets in ons verhaal gezet en **33** keer hebben wij een bericht gepost. Hiermee hebben wij **725** Facebook volgers en **346** Instagram volgers verzameld. **70%** van deze volgers komt uit Winterswijk waarvan **57,7%** mannelijk en **42,3%** vrouwelijk is.

Dit is slechts een greep uit de cijfers achter onze stichting. Al deze cijfers schetsen niet alleen de omvang van onze inspanningen, maar ook de passie en toewijding die onze groep in dit project heeft gestoken. Op naar een volgend jaar met nieuwe kansen, mogelijkheden en nog veel meer getallen en statistieken. Op naar 2025!

Borrelpraot

door Marco Wolters

De vrijdagoptocht

Op vrijdag stonden we vast in de bocht bij de Harmonie. Vanaf de Groenloseweg werd de wagen aan de vroege kant ingestuurd. Normaal gesproken is dit geen probleem en kan dit middels een kleine correctie worden verholpen. Echter mocht het geluk deze dag niet aan onze zijde staan en kwamen de commando's niet door wegens het wegvalen van een portofoon. Met als gevolg dat de wagen niet stop gezet werd, maar achteruit bleef rollen. De rechtervoet van het meisje kwam langzaam in contact met een Amsterdamer en omdat zij haar poot stijf hield, schoot deze eroverheen en zaten we daarna muurvast. Achteruit was geen optie meer. Alleen vooruit door de boom – waar de lampion van de man al in vast zat – was de enige mogelijkheid.

Terwijl buiten de wagen druk overlegt werd over hoe nu verder, ontstond bij het drietal onder de wagen ook een benarde situatie. Hier liep de druk namelijk ook hoog op. Onder de wagen was

het warmer dan buiten de wagen, wat ertoe leidde dat voldoende gedronken werd tijdens de optocht. Als je dan aan het duwen bent, zweet je die halve liters water er zo weer uit, maar ben je aangewezen tot het bedienen van de beweging, dan kan de nood nog wel eens hoog oplopen.

Aangezien we stilstonden werd meermaals over de portofoon gevraagd of iemand de binnenruimte mocht verlaten om z'n 'watervoorraad' te lozen, maar allen aan de buitenzijde van de wagen

hadden de handen vol aan de bewegingsloze voet van het meisje. – *[Overigens hadden wij drie onder de wagen geen flauw benul van de situatie rondom ons. Via een Snapchat bericht gedeeld vanuit iemand in het publiek werden wij op de hoogte gebracht, maar dat terzijde.]* – Onder de bouwers is bekend: geen contact met de buitenwereld betekend niemand weg vanonder de wagen. De situatie was dus simpel: ophouden of de flesjes weer vullen. Aan de plas 'water' die onder de wagen vandaan kwam, is wel te raden welke optie gekozen werd.

De zaterdagoptocht

De dag is zaterdagochtend 31 augustus. Voor de tweede dag begin je op het opstelterrein om de wagen te gaan sturen. Alle duwers staan op hun positie, de muziek staat aan, de beweging werkt en dit keer is de portofoon zo gepositioneerd in je broek opdat deze niet dichtgedraaid kan worden tijdens de optocht. Vooraan begint de stoet langzaam op gang te komen. Maar dan... een toiletbezoek is misschien toch wel raadzaam. Wel gaan? Niet gaan?

Zoals zo vaak valt de optocht stil en met dat je besluit te gaan en de portofoon al af hebt gedaan, kunnen we weer langzaam gaan rijden. Wederom wordt de optocht stil gezet. Vervolgens bedenk je je dat alle B-wagens nog in de Gasthuisstraat opgesteld staan om in te voegen. Als Matthijs je vervolgens komt vertellen dat je allang terug had kunnen zijn, is de keuze gemaakt. Toch knaagt het iets. Je zal later maar aan de chef-optocht uit moeten leggen dat we te laat van start konden gaan omdat de bestuurder nog op de dixie zat.

Afijn! Denk je snel je ding te gaan doen, blijkt er nog een rij te staan ook. En wel een tweetal dames van de vrijwillige brandweer, die notabene nog achter ons in de optocht staan ook. Een korte twijfel ontstaat: "vragen of ik voor mag, omdat we eerder in de optocht aan de beurt zijn? Maar eerlijk gezegd wil ik ze het niet aandoen om na mij te gaan", aldus de gedachte van onze bestuurder.

De dixies staan naast het opstelterrein van de C- & D-klasse en het mocht nu net zo zijn dat Erik besloot dat het tijd

was voor het tweede geluidsfragment (met vocale ondersteuning van Jim). Bij het horen van de eerste woorden, vliegt de deur van één van de dixies open en begint de daaruitgekomen brandweervrouw te kloppen op de deur van de naburige dixie: "Gaat alles goed daarbinnen?". Na geen gehoor dringt het langzaam tot de vrouw door dat het geluid niet van de naburige dixie, maar van een corsowagen afkomstig is... *"Mama, mama, HELP! Ik ben bang. Er ligt een monster onder mijn bed!"*

Mijn eerste corsowagen:

'De President, 2012'

door Michael de Roos

Mijn eerste Corso&Co wagen was 'De President'. Dit was in 2012; een tijd waarin het nog mogelijk was om twee big Macs te halen voor €4,80. Voor mij was 2012 het 10e jaar dat ik begeleiding was bij Winkie. Daar heb ik gedurende de jaren Jenny leren kennen, die destijds mijn vriendin was. Door Jenny ben ik in 2012 bij Corso&Co terecht gekomen. Ondanks dat zij al langer bij Corso&Co meehielp, heb ik mijn eerste corsowagen gebouwd bij Rock&Roll, waar ook mijn toenmalige kameraden rondliepen. Die eerste wagen was 'Ice age'. Toen zij (bij Rock&Roll) in 2012 op het 'originele' idee kwamen om een stoomlocomotief te gaan bouwen heb ik de overstap gemaakt.

Begeleiding bij Winkie heb ik in totaal elf jaar gedaan, dus zowel in 2012 als ook nog in 2013, ten tijde van Gladiator Birds. Winkie valt twee weken voor het corso. Deze twee vallen lastig te combineren. In die tijd was ik nog niet zo'n fanatieke bouwer als nu en was ik overdag bij Winkie te vinden. Wel stonden ook in de week van Winkie de avonden al in het teken van de corso.

De bouw van 'De President' heb ik vanaf de start van het bouwseizoen meege maakt. De eerste keer dat ik in de hal kwam stond alleen de middenkolom nog op het onderstel. Dit waren vier palen met een truss, die de basis van de draaimolen zouden gaan vormen. In welke maand van het jaar ik begonnen ben, weet ik niet meer, maar gezien de status van de wagen zal het geen januari zijn geweest; zo op tijd heeft Corso&Co nog nooit gelopen.

In de beginjaren bij Corso&Co heb ik veel met Guus en later ook Herman opgetrokken. Guus heeft mij de kneepjes van het vak geleerd. Onder andere lassen was namelijk nog nieuw voor mij. Zodra we ook op de zaterdagen gingen bouwen, had ik – op aansturen van Guus – de tijd om rustig nieuwe dingen

te leren. Eén van mijn eerste taken was helpen bij het buigen van de baan voor de beweging van de paarden in de ovale carroussel. Deze buizen werden niet alleen rond gebogen, maar maakten ook nog een golvende beweging, die ervoor zou zorgden dat de paarden op en neer bewogen. In tegenstelling tot tegenwoordig werd dit nog ouderwets met een handpomp gedaan en werden de banen nog uitgetekend op de grond van de hal. Iedere 10 centimeter stond aangegeven hoeveel pompjes nodig waren voor de juiste glooiing van de baan.

Ook heb ik me in mijn eerste jaar al beziggehouden met vormgeving. Samen met Peter hebben we de dakpunten vormgegeven. Hij deed het buigwerk en ik het laswerk. Zo is het balletje gaan rollen. In mijn eerste jaar werd dus al de basis gelegd voor een jarenlange samenwerking op gebied van vormgeving.

Ik werd ook in mijn eerste jaar als duwer aangesteld, maar kreeg hier direct een tweede taak bij. Eén van de knollen was verkeerd gepositioneerd, of nouja, of alle zes knollen stonden verkeerd of één paal was verkeerd geplaatst. Het is maar net hoe je 't bekijkt. Tijdens de optocht kreeg ik dus als tweede taak om steeds

de paarden iets van de paal af te duwen, zodat deze er net langsheen bewogen.

Als ik terugkijk op mijn eerste jaar vond ik het in het begin maar een saaie wagen. De basis was namelijk een middenkolom met een tentzeil daaroverheen. Naarmate het jaar vorderde werd de wagen steeds mooier. De paarden werden toegevoegd, de president kwam uit het tentzeil zetten en illustraties van Winterswijkse bouwwerken en presidenten werden toegevoegd en met knipwerk beplakt. Dit heeft ertoe geleid dat de wagen door de jury met een eerste prijs en ereprijs beoordeeld werd. Ook de publieksprijs werd binnengehaald met 'De President'.

Het is natuurlijk mooi om te winnen met de eerste wagen waar je aan meehelpt, maar dit is niet de hoofdreden dat ik gebleven ben. Mijn inziens is Corso&Co een groep waar iedereen geaccepteerd wordt. Ik heb me altijd welkom gevoeld en dat is volgens mij de kracht van deze groep! Iedereen krijgt de kans om iets te leren en daarnaast: ik heb toch niks beters te doen.

Als laatste is me nog bijgebleven dat we met geluk zijn rondgekomen tijdens de optocht op beide dagen. Tijdens de sloop en demontage van de wagen zagen we namelijk dat het onderstel op meerdere plekken ingescheurd was. De lussen van alle tussenliggers waren bijna volledig doorgescheurd. Het onderstel is dan ook met de hele wagen bij het oud ijzer geëindigd. Het gevolg hiervan is dat de 'halve zolen' een nieuw onderstel zouden gaan ophalen.

In de voorjaarseditie van 2025 zou ik graag het verhaal van Tobias Heutink willen horen voor de rubriek 'Mijn eerste Corsowagen'. Ik ben benieuwd hoe hij in aanraking is gekomen met het corso en Corso&Co.

2 | 35⁰⁰
Corso&Co Polo

7 | 18⁵⁰
Themashirt dames

1 |

8 |

6 |

5 |

Kids

9 | 10⁰⁰
Themashirt

11 | Hoodie kind

1 | Corso&Co Polo | Dames
100% katoen
XS, S, M, L, XL, XXL | € 35,00
Corso&Co | **23089-01**
Corso&Coters | **23089-02**
Dahliakwekers | **23089-04**

2 | Corso&Co Polo | Heren
100% katoen
S, M, L, XL t/m 4XL | € 35,00
Corso&Co | **23099-01**
Corso&Coters | **23099-02**
Dahliakwekers | **23099-04**

3 | Polo | Dames
50% katoen, 50% polyester
XS, S, M, L, XL, XXL | € 27,50
Corso&Co | **23011-01**
Corso&Coters | **23011-02**
Dahliakwekers | **23011-04**

4 | Polo | Heren
50% katoen, 50% polyester
S, M, L, XL t/m 5XL | € 27,50
Corso&Co | **23021-01**
Corso&Coters | **23021-02**
Dahliakwekers | **23021-04**

5 | Thema Polo | Dames
50% katoen, 50% polyester
XS, S, M, L, XL, XXL | € 27,50
Corso&Co | **23011-11**
Corso&Coters | **23011-12**
Corso&Cotertjes | **23011-13**

6 | Thema Polo | Heren
50% katoen, 50% polyester
S, M, L, XL t/m 5XL | € 27,50
Corso&Co | **23021-11**
Corso&Coters | **23021-12**
Corso&Cotertjes | **23021-13**

7 | Themashirt | Dames
50% katoen, 50% polyester
XS, S, M, L, XL, XXL | € 18,50
Corso&Co | **23031-11**
Corso&Coters | **23031-12**
Corso&Cotertjes | **23031-13**

8 | Themashirt | Heren
50% katoen, 50% polyester
S, M, L, XL t/m 5XL | € 18,50
Corso&Co | **23041-11**
Corso&Coters | **23041-12**
Corso&Cotertjes | **23041-13**

9 | Themashirt | Kind
100% katoen
86 t/m 164 | € 10,00
Oranje | **23051-13**

10 | Hoodie | Unisex
50% katoen, 50% polyester
XS, S, M, L, XL t/m 5XL | € 45,00
Zwart-Oranje | **23111-99**

11 | Hoodie | Kind
80% katoen, 20% polyester
104 t/m 152 | € 22,50
Zwart | **23131-99**

3 | 27⁵⁰
Polo dames

4 |

14|

15|75⁰⁰
Jas10|45⁰⁰
Hoodie

- met speciale 'Corso&Co' opdruk -

Corso&Co
www.corsoenco.nl

Bestel je merchandise op:

<https://shop.corsoenco.nl>Items die tijdens het volksfeest gedragen
dienen te worden, bestellen voor 01 augustus.**12| Vest | Dames**

50% katoen, 50% polyester

XS, S, M, L, XL, XXL | € 40,00

Corso&Co | **23142-01**Corso&Coters | **23142-02**Dahliakwekers | **23142-04****13| Vest | Heren**

50% katoen, 50% polyester

S, M, L, XL t/m 5XL | € 40,00

Corso&Co | **23152-01**Corso&Coters | **23152-02**Dahliakwekers | **23152-04****14| Jas | Dames**

100% polyester

XS, S, M, L, XL, XXL | € 75,00

Corso&Co | **23212-01**Corso&Coters | **23212-02**Dahliakwekers | **23212-04****15| Jas | Heren**

100% polyester

S, M, L, XL t/m 5XL | € 75,00

Corso&Co | **23222-01**Corso&Coters | **23222-02**Dahliakwekers | **23222-04****16| Bodywarmer | Unisex**

65% katoen, 35% polyester

S, M, L, XL, XXL | prijs op aanvraag

Corso&Co | **23232-01**Dahliakwekers | **23232-04****17| Werkbroek | Lang**

65% katoen, 35% polyester

46 t/m 64 | prijs op aanvraag

Zwart-oranje | **23316-01****18| Werkbroek | Kort**

65% katoen, 35% polyester

46 t/m 64 | prijs op aanvraag

Zwart-oranje | **23326-01****19| Overall | Kind**

100% katoen

68 t/m 176 | € 25,00

Oranje | **23912-04**12|40⁰⁰
Vest

13|

Corso&Coters

19|25⁰⁰
Overall

Corso&Cotertjes

Verhalen uit de oude doos

door Jaap Wansink

In deze rubriek duiken we de archieven in op zoek naar de pareltjes onder de Corso&Co kronieken. Verhalen uit een ver verleden: een tijd waar Grolsch pipjes nog 330 ml bevatten, mobieltjes nog openklapten en staalpijpen nog betaalbaar waren.

Geruis.. Gekraak.. Onverstaanbare flarden.. Even radiostilte over de porto en dan begint het weer opnieuw. Geruis.. Gekraak.. Geschreeuwde woorden die tussen het geweld van een bulderend aggregaat en dreunende muziekinstallatie in het niets verdwijnen.. Bij poging 3 of 4 lukt het nog steeds niet de boodschap te ontcijferen, maar één ding is me wel duidelijk. Er is paniek. Vreemd hoe paniek ook zonder daadwerkelijke woorden onmiskenbaar door dat kleine portootje heen kan sijpelen. Het stukje Winterswijk tussen het station en het politiebureau zal nooit meer hetzelfde zijn..

We zijn zojuist, na een hectische plakweek, met een dijk van een wagen aan de optocht van het Winterswijks bloemencorso begonnen. Het jaar is 2016 als tragisch genoeg echter, net voorbij het station, de eerste tekenen van een doemscenario zich voordoen; de bestuurder onder de wagen probeert verwoed contact te krijgen en iets duidelijk te maken over de portofoon. In eerste instantie kunnen de onverstaanbare flarden nog van alles betekenen en mijn

eerste reactie is dan ook om te vragen het bericht te herhalen. Bij de tweede poging rijden we echter inmiddels aan op de bocht richting de Dingstraat en móet ik Mitch wel vragen even te wachten met praten. Aan de voorkant van de wagen loopt Dennis namelijk de bocht al in en hij heeft een vrij kanaal nodig om de commando's voor het sturen door te kunnen geven. Het feit dat er tussen de stuurcommando's door en direct aansluitend aan de bocht wederom verschillende pogingen tot contact ondernomen worden, geeft me inmiddels een behoorlijk unheimisch gevoel en langzaam bekruipt me het idee dat het wel eens foute boel kan zijn.

Snel wordt er na de bocht langs de kant van de wagen, liggend op het asfalt, even fysiek contact gezocht en blijken er twijfels te zijn rondom de constructie van de wagen. Verder onderzoek is vereist. Dit kan niet middenin de optocht en de optochtcommissie staat ons al in de nek te hijgen waarom we stilstaan. In een splitsecond besluiten we nog enkele tientallen meters door te rijden en bij de

inrit van het politiebureau de ruimte te gebruiken om even een gedegen blik te werpen terwijl de optocht ons daar kan passeren. Met een steen in mijn maag loop ik de laatste meters naast de wagen richting het politiebureau. Verder dan daar zullen we die optocht nooit komen..

Bij het zien van de knik in één van de dragende hoofdconstructiedelen van het vrouwfiguur, nemen de adrenaline en regelstand het over, binnen een minuut ben ik alweer onder de wagen vandaan, meer valt daar toch niet te zien.. Doorrijden is onverantwoord. Samen met Peter nemen we aan de voorkant van de wagen de beslissing geen enkel risico te nemen met het publiek, de wagen en onze eigen mensen, we halen de wagen uit de optocht. Ik vraag Peter of ik het zelf aan de duwers achter de wagen mag vertellen. Tijdens het lopen naar de achterkant van de wagen neemt de emotie over, de jongens – mannen – aan de duwstang, staan op dat moment symbool voor de hele corsogroep die met zoveel energie en toewijding aan

die wagen gebouwd heeft, het zijn je mede bouwers, fanatieke vrienden, corsofamilie.. Voor mensen zoals wij, met hartstocht voor deze prachtige hobby, bestaat er op dat moment geen naarder bericht dan hetgeen ik ze daar moet gaan vertellen.

Tijdens het resterende deel van de optocht kijken we vol emotie gezamenlijk het bloemencorso. De saamhorigheid die we als groep daar, en ook de uren en dagen daaropvolgend, ervaren hebben zal ik nooit vergeten. Het samen dragen van de emotie is iets bijzonders.

Terug bij de hal wordt er door de gehele groep ook als één blok gekozen om niet het – zéér verdiende – biertje te drinken, maar met z'n allen af te wachten of er wellicht nog een reparatie mogelijk is. Maar helaas moeten we daar besluiten dat een reparatie uitvoeren op dat moment niet mogelijk lijkt.

Hoewel de technische oplossing duidelijk is en de materialen ook wel voorhanden, blijkt de uitvoering – na een zware bouwperiode én een nacht niet slapen – de bottleneck. Ikzelf ben na een intense bouwperiode van enkele maanden volledig op, gebroken, af.. Het realiseren van een essentiële dragende constructie en het aansturen van de bouwersploeg is niet langer verantwoordelijk. De kans op fouten en daarmee grotere ongelukken is groot, te groot.. We besluiten het niet te doen. Hoewel dit een enorm moeilijke beslissing was, onderstreept het de kracht van onze groep om de juiste keuzes te willen maken. Ik ben dan ook nog

altijd enorm onder de indruk van het toenmalige bestuur dat ons als bouwers toentertijd alle ruimte gaf deze keuze te maken, ongeacht de bijvoorbeeld financiële gevolgen die dit zou hebben. Nog meer raakt me de manier waarop de gehele corsogroep deze beslissing – én elkaar – altijd gesteund hebben.

Maar hoe snel kan het verkeren; binnen enkele uren diende zich tóch een mogelijkheid – in de vorm van hulptroepen, aangevoerd door Harmen Beskers – aan om de bedachte reparatie te realiseren. Inmiddels was echter het overgrote deel van de eigen groep allemaal toch even aan het genieten van het absoluut welverdiende middagdutje. Middels de app werd iedereen ingelicht dat er gebouwd werd aan een oplossing en we gingen proberen zaterdag te rijden! Mondjesmaat stroomden er meer bouwers

binnen en bleken we uiteindelijk zelfs in staat de reparatie vlak voor de prijsuitreiking af te ronden. Gezamenlijk zijn we als groep vanuit de corsohal naar de feesttent gelopen en – met de werkoverall nog aan – konden we ons bij de rest van onze groep voegen. Van achteruit de tent konden we met een hoofdknikje, na een vragende blik van de voorzitter optochtcommissie, bevestigen dat we zaterdag zouden rijden. Wat een gevoel was dat!

Het applaus dat we zaterdagmorgen bij het aanrijden op het opstelsterrein van de andere corsogroepen kregen, bezorgd me nog steeds kippenvel. Voor mij bevestigd dat hoeveel meer het corso keer op keer weer is dan 'alleen maar een hobby', corso is passie, plezier, een leefwijze, is sociaal maatschappelijk belangrijk; corso is emotie.

Uw steentje bijdragen aan Corso&Co?

Interesse

Bent u geïnteresseerd in wat wij zoal als corsogroep uitvoeren of hoe de bouw van de wagen vordert? Kom dan gerust eens een kijkje nemen in de corsohal aan de Kastanjelaan 94. Gedurende het jaar zijn de bouwers op dinsdagavond tussen 19:00 en 22:00 uur in de hal te vinden. Om 20:00 uur staat de koffie klaar.

Heeft u belangstelling in het reilen en zeilen op ons dahliaveld, of lijkt het u gewoon mooi om al die pracht en praal aan verschillende dahliakleuren te aanschouwen? Neem dan gerust eens een kijkje op ons land aan de Huppelseweg 25 in Huppel. Zo rond het laatste weekend van april worden de dahlia's gepoot, vanaf half juli hebt u de kans dat de eerste bloemen de kop opgestoken hebben.

Liever iets meer zekerheid dat we tijd voor u hebben? Neem dan gerust contact met ons op via: bestuur@corsoenco.nl of 06-28543617

Handjes

Hebben we niet alleen uw interesse gewekt, maar hebt u het idee dat u ook graag onderdeel zou willen zijn van deze gezellige, enigszins excentrieke groep corsofanaten? Wij zijn altijd op zoek naar

corsobouwers, dahliatelers, constructeurs, papierplakkers, konsters, cateraars of mensen die het gewoon leuk vinden om op hun eigen manier ons een handje te helpen. Wij komen graag met u in contact, zie onderstaand onze contactinformatie.

Doneren

Wilt u liever een bijdrage aan onze corsogroep leveren in financiële vorm? Uiteraard kunt u als donateur ook uw steentje bijdragen aan onze groep. De bouw van een corsoreus is kostbaar, we proberen dit met hulp van sponsors in de hand te houden, maar hebben uiteindelijk ook financiële middelen nodig om dit voor elkaar te krijgen.

Uw bijdrage wordt gebruikt om de wagen op straat te krijgen, ons dahliaveld te onderhouden en onze toekomst als corsogroep te verstevigen.

Doneren kan op rekeningnummer: NL22INGB0008210480 tnv Stichting Corso&Co o.v.v. gift/sponsoring. Wij zijn u eeuwig dankbaar!

Plakweek

Ieder jaar in de week voorafgaand aan het volksfeest (laatste volle weekend van augustus) worden de laatste puntjes op de i gezet en wordt de wagen in de bloemen gezet. Dit begint voor ons op "schnitzelzaterdag" met de voorbereidingen en vanaf dinsdag komen de eerste bloemen in de corsohal aan, donderdagnacht gaan we door totdat alles af is.

De corsohal is in de plakweek één groot gezellig mierennest aan bedrijvigheid en aan de konterstafels is altijd plek voor een paar handjes extra. Wilt u tijdens de plakweek ook met ons mee eten, laat ons dan vooraf even weten dat u komt.

